

זיכרון של עץ שכחה של אדמה

KLONE

07.01.2017 – 01.12.2016

שיח גלריה: יום שישי, 23.12.2016, שעה 12:00

במרכז התערוכה ניצב דימוי העץ - כקונסטרוקציה פיזית שנבנתה במיוחד עבור חלל הגלריה, וכסימן רווי משמעות. עבור Klone זהו סמן של מקום, ציון דרך, עוגן המקבע את האדמה למקומה, הפועל כשם שהזיכרון מקבע את הזהות. קורות התקרה של הגלריה מסתעפות החוצה מהגזע המלאכותי כענפים של ממש. הן מצטרפות לקווי המתאר של האדמה החוזרים בעבודות התלויות סביב, ויחד הם מתווים את החלל – הן זה הממשי של הגלריה, והן זה של העולם המדומיין שהאמן יוצר. זהו עולם המאוכלס בדמויות אשר נושאות, כל אחת, לצד משמעות תרבותית ומקום בזיכרון הקולקטיבי, גם מטען אישי.

Klone מבקש לחקור את האופן שבו זהות מוגדרת בזמן ובמקום ספציפיים. בשפתו החזותית הייחודית הוא מייצר נרטיב של חיפוש זהות שגיבורו הוא הטייל, הנווד, המהגר או הפליט. כולם חולקים, לדידו, אותו הלך רוח של תנועה מתמדת – בין אם זו תנועה בין מיקומים גיאוגרפיים, או נדידה במרחב המדומיין.

זוהי תנועה הנוצרת מתוך תלישות, המבקשת לטעת שורש במרחב, בסביבה, בחברה. ליצור קשר אנושי, כדמויותיו של Klone המבקשות לגעת, להרגיש, להשתייך. אלו דמויות שנעות בדלות של מקום, בתלישות היסטורית וחברתית. הן יוצרות חיים חדשים כמעט בעל כורחן, באופן אינהרנטי. כמו אותה דמות נשית העומדת על אדמה שחורה עליה מסומנים פסים דקיקים - קווי טופוגרפיה המגדירים את פני השטח בצורה סכמטית כהכללה של מושג המקום - ובתוכה, כמו מעצמו, צומח העץ.

כמי שהיגר בעצמו בגיל צעיר מאוקראינה לישראל, פעולת סימון הטריטוריה במרחב העירוני - כחלק מצירוף הגרפיטי שבו החל את דרכו האמנותית - הובילה את Klone לחקור סוגיות של מקום ושייכות. סוגיות אלו עולות עתה מחדש דרך עבודת מיצב רב תחומית במרחב הגלריה, אשר נפרשת בפני הצופה כנרטיב קולקטיבי של חיפוש. זהו מסע פיזי וויזואלי בין מצבים מנוגדים של חושך ואור, המתרחש דרך ארסנל אוניברסאלי של דימויים, שדווקא בשל כך נותר תמיד מרוחק ועמום.

** סאונד באדיבות לירון משולם